

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla dr. Mészáros Vilmos ügyvéd (1054 Budapest, Hold u. 9. I/1/a.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a dr. Hum János ügyvéd (7030 Paks, Kurcsatov u. 4/al.2.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Tolna Megyei Bíróság 16.G.40.019/2007/24. számú ítélete ellen a felperes 25. sorszáma alatt benyújtott fellebbezése folytán megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helyben hagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 750.000 (hétszázötvenezer) forint fellebbezési perkoltséget, és az állami adóhatóság külön felhívására 900.000 (kilencszázezer) forint illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes pályázati felhívásban hasznosításra meghirdette a tulajdonában álló d.-i, és helyrajzi számokon található „csónakkikötő épület” megnevezésű D.-i ingatlanait. A pályázótól határozott elképzelést várt el az épület és a pályázat kiírásakor engedély nélkül működő Y. K. hosszú távú, elsősorban idegenforgalmi vonzerőt nyújtó hasznosítására. A kiírás szerint előnyben részesül az a pályázó, aki együttesen vállalja a jelenlegi korszerűtlen úszóműves kikötő teljes felújítását, az engedélyeztetés lefolytatását, működési engedély beszerzését, szálláshelyek kialakítását, panzió vagy fizetővendég-szolgálat legális működtetését, a teljes terület zöldfelületének gondozását, a területen végzendő komplex szolgáltatásokat az önkormányzat részére önköltséges áron biztosítását.

A felperes a 2003. október 10-én kelt pályázatot terjesztette elő, melyben 10 éves időtartamra évi bruttó 720.000 forint + rezsiköltség összegű bért ajánlott, a tervezett beruházási-fejlesztési költséget 3.800.000 forintban jelölte meg. A pályázatban a felperes célként a minőségi vízi- és horgászturizmus teljes értékű kiszolgáltatását jelölte meg azzal, hogy a kikötőbe érkező vendégek részére a meglévő épület felső szintjét alkalmassá teszi szálláshely biztosítására, míg az alsó szinten vendéglátó egységet helyeznek üzembe. A pályázat a meglévő területek hasznosítási elképzelésének bemutatása körében egy vázlatos rajzot is tartalmaz, melyen látható a meglévő épület, mellette egy kisebb épület, továbbá három sátor képe fák alatt.

2003. november 11-én a felek bérleti szerződést kötöttek. A szerződés szerint az alperes 2004. április 1.-től kezdődően 10 évre bérbe adta a felperesnek a d.-i,és helyrajzi szám alatti d.-i D. található csónakkikötő épületet és a hozzátartozó zöldterületet. A szerződésben a bért évi 720.000 forintban jelölték meg. A bérlet célja a szerződés 2. pontja szerint a jelenlegi korszerűtlen medencés kikötő teljes felújítása, engedélyezés lefolytatása és a működési engedély beszerzése, szálláshelyek kialakítása, panzió vagy fizetővendég-szolgálat legális működtetése (működési engedélyek beszerzése), a teljes terület zöldfelületének gondozása. A szerződés 10. pontjában a bérlő vállalta, hogy saját költségére legkésőbb 2006. április 30.-ig az ingatlanon az alábbi értéknövelő beruházásokat hajtja végre:

- tervezési, építési, vízi és a további szakhatósági engedélyek beszerzése,
- a meglévő épület felújítása, zuhanyzók, vendégszobák kialakítása,
- hajótároló és büfék kialakítása,
- kőműves munkák, gépészeti munkák, villamos munkák, festési munkák, berendezések,
- gépjárműparkoló létesítése, sólyapálya és úszómű felújítása,
- szennyvíz és csapadékvíz kiépítése,
- zöldterület kialakítása a kapcsolódó felépítményekkel, külső mosdó.

A szerződésben kikötötték, hogy a bérlő az értéknövelés arányában 50 %-os bérbeszámítási joggal élhet, amely a teljes beruházás viszonylatában nem haladja meg mindösszesen a bruttó 2.000.000 forintot.

A felperes építési engedélyt, vízi vagy további szakhatósági engedélyt nem szerzett be, de elkészült a terület geodéziai felmérése és egy építési engedélyezési terv. Ezek költsége 262.500 + 150.000 forint, melyből bérbeszámítás alapjául 337.500 forint vehető figyelembe. A meglévő épület felújítása részben megtörtént, de zuhanyzókat és vendégszobákat nem alakított ki a felperes. Ebben a körben összesen 596.813 forint számolható el. A kőműves munkák értéke 175.356 forint, a villamos munkák értéke 177.929 forint, a festési munkák értéke 491.186 forint, az úszómű átépítése, felújítása 300.000 forint, a zöldterületekkel összefüggő munkák

értéke 450.938 forint volt. Az elszámolható értéknövelő beruházások értéke tehát összesen 2.529.722 forint.

A bérleti időszak alatt az alperes hét számlát bocsátott ki, minden számlán 90.000 forint bérbeszámítást írt jóvá, összesen 630.000 forint értékben. A felperes a 2005. szeptember 26-án kelt 90.000 forint összegű számlát nem fizette meg.

A felek között a szerződés értelmezése kérdésében vita alakult ki. 2004-ben a felperes előterjesztette építési engedélyezési tervét camping, kerti főzőhely kialakítása és a Y. K. átalakítása tárgyában. 2004. december 9-én az alperes polgármestere a felperest arról tájékoztatta, hogy a tervvel a következők miatt nem ért egyet:

1./ Nem járul hozzá a tervezett camping és kerti főzőhely kialakításához, mert az önkormányzat szándéka nem az volt, hogy újabb kemping létesüljön, hanem a kikötő és panzió üzemeltetése.

2./ A tervezett kerti főzőhely kialakítása nem éri el a D.-on elvárt esztétikai követelményeket.

3./ A helyszínrajzon jelölt zárt szennyvíztárolót meg kell szüntetni, és az ingatlanon keletkező szennyvizeket a városi szennyvízcsatornába kell bevezetni.

4./ A főépületben kialakítandó vizes blokkot úgy kell megterveztetni, hogy azt a mozgáskorlátozott személyek is igénybe tudják venni.

5./ A terveket teljes körűen egyeztetni kell a város főépítészével, és csak a hozzájáruló nyilatkozata esetén adható ki az építési engedély.

P. Város Jegyzője a 2005. június 22-én kelt határozatával a kérelmet elutasította, mert a felperes a kérelem hiányait nem pótolta. Rögzítette a határozatban azt is, hogy az alperes, mint az ingatlan tulajdonosa a hozzájárulását megtagadta. A felperes fellebbezése folytán eljáró T. M.-i Közigazgatási Hivatal az elsőfokú határozatot a fellebbezés egyidejű elutasításával helybenhagyta. Összegzőként rögzíti a másodfokú határozat, hogy a jogszabályi előírásoknak a tervezett építési munka csak részben felel meg. A tervdokumentáció pótolható hiányosságain túl a tulajdonosi hozzájáruló nyilatkozat is hiányzott.

A felek közötti levélváltások után az alperes álláspontján nem változtatott, a felperes pedig a szerződést 2005. december 1.-re felmondta.

A felperes keresetében 55.126.251 forint és járulékai megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Ebből 50.284.228 forintot elmaradt haszon címén követelt, további 4.842.023 forint az általa elvégzett beruházások megtérítésével függ össze. A felperes arra hivatkozott, hogy az alperes szerződésszegő magatartást tanúsított, és ezzel a felperesnek kárt okozott. Az alperes, mint tulajdonos hozzájáruló

nyilatkozatának megtagadása légből kapott hivatkozásokat tartalmaz, melynek kizárólagos célja az volt, hogy a felperest ellehetetlenítse. Másodlagosan a Ptk. 6. §-ában foglaltakra hivatkozott.

Az alperes a felperes értéknövelő beruházásokkal összefüggő megtérítési igényét 793.158 forint erejéig elismerte, ezt meghaladóan a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes a bérleti szerződéstől eltérően kívánta hasznosítani az ingatlanokat, ezért a hozzájárulás megtagadása jogszerű volt.

Az elsőfokú bíróság az alperest 1.280.000 forint, és ennek 2005. december 1.-től a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Megállapította, hogy a felek között a Ptk. 423. §-ában foglaltak szerinti bérleti jogviszony jött létre. Az alperes, mint tulajdonos semmilyen jogsértést nem követett el azzal, hogy hozzájáruló nyilatkozatát az építési engedélyezési eljárásban megtagadta. Amennyiben ezzel a felperes nem értett egyet, a hozzájáruló nyilatkozat peres eljárásban való pótlásának lehetősége fennállt. A közigazgatási eljárásban a bérbeadót, mint tulajdonost a hozzájáruló nyilatkozat megtagadásának joga a jogszabály alapján megilleti.

Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy sem a pályázati kiírás, sem a felperes ajánlata, sem a bérleti szerződés nem rögzíti, hogy a felperes a bérleti szerződés alapján kemping kialakítására, létesítésére jogosult lett volna. A magyar nyelv általános szabályainak figyelembevételével a felek bérleti szerződésének 2. pontja szálláshelyek kialakítására, panzió vagy fizetővendég-szolgálat legális működtetésére vonatkozott, ebbe a körbe a kemping létesítése nem vonható be. Az alperes kifogása a kerti főzőhely kialakításával összefüggően kétségtelenül esztétikai jellegű, de az alperest ez a jogosultság megilleti. A szennyvízhálózatba való bekapcsolódást a felperes pályázata rögzíti, a bérleti szerződés erre nézve nem tartalmaz előírásokat. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ez nem teljesíthetetlen hivatkozás az alperes részéről, még akkor sem, ha a tárgyidőszakban a felperes nem volt köteles a városi szennyvízhálózatra rákötni. A vizesblokk akadálymentes kialakítását jogszabály írja elő, míg a városi főépítésszel történő egyeztetés az elsőfokú bíróság véleménye szerint teljesíthető elvárás. Az alperes tulajdonosi hozzájárulásának megtagadása részben jogszabályon alapult, részben a tulajdonosi rendelkezési jog körében nem tartalmazott olyan extrém kívánalmakat, amely a bérlő részéről teljesíthetetlenek lettek volna.

A felek közötti szerződés 10. pontja szerint az elvégzett munkák a felek jogviszonyában bruttó 2.000.000 forint erejéig számolhatók el. A perben kirendelt igazságügyi építész műszaki szakértő véleménye alapján a bíróság megállapította, hogy a felperes összesen 2.529.722 forint értékű munkát végzett el, melyből 720.000 forint elszámolása megtörtént. A különbözet 1.280.000 forint megtérítésére az alperes köteles.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezést jelentett be. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és az alperest a kereset szerint marasztalja. További bizonyítás elrendelését kérte, de legalábbis olyan közbenső

ítélet meghozatalát, amely megállapítja, hogy az alperes felelős az általa okozott kárért. Másodlagos kérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a tényállást, és abból téves jogi következtetést vont le. A keresetet a felperes a Ptk. 312. § (1) bekezdésének alkalmazásával elsősorban a Ptk. 339. §-ára alapította, majd egy módosítással a Ptk. 6. §-ában foglaltakra is. Az ügy megítélése körében a felperes álláspontja szerint a bérleti szerződést, és annak előzményeit az alperes pályázati kiírását, és az ennek alapját képező városi turizmusfejlesztési koncepciót, és a felperes pályázatát kell összevetni. A turizmusfejlesztési koncepció célként jelöli meg többek között a vízi és horgászturizmus, valamint a kikötő fejlesztését. Ebben a körben súlypontként kezeli a D. összefüggő turista célterületként való kialakítását. Ennek megfelelően, bár jóval szűkebb megfogalmazásban írták ki a pályázatot. A felperes pályázata az akkori állapot bemutatásával célként a Y. K. létesítését és a meglévő épület felújítását, a horgász- és víziturizmus valamint a vendégfogadás (benne szálláshely biztosítás és vendéglátás) lehetőségeinek a bővítését jelölte meg. A „kemping” szó nem szerepel a pályázatban, de a szálláshely fogalma és a célközönség odavonzása, megtartása ezt magában foglalja. A pályázat szerves részét képező dokumentum a látványterv, nem elkülöníthető a pályázattól, tehát a sátrak ábrázolása jól láthatóan és tagadhatatlanul igazolja a kemping létesítésének a bérbeadó által ismert és tudott tervét. A bérlő kötelezettségei között nem szerepel az, hogy a kemping létesítése nem engedélyezett, az hogy a kerti főzőhely kialakítása körében bármilyen kikötésre figyelemmel kell lennie, az hogy a szenny- és csapadékvíz elvezetését a városi hálózathoz való csatlakozással köteles megoldani, az hogy a mozgáskorlátozottak közlekedésének a lehetőségét is meg kell teremteni, és végül az, hogy a terveket a városi főépítésszel egyeztetni köteles. Mindezek olyan utólagosan megfogalmazott követelmények, melyeket az alperes alaptalanul írt elő.

A felperes álláspontja szerint az alperes, mint bérbeadó a pályázat elbírálásával és a bérleti szerződés megkötésével a tulajdonosi hozzájárulás megtagadásának jogáról lemondott. A bérleti szerződés a tulajdonosi hozzájárulásról nem rendelkezik, de magában foglalja az építési engedélyezési eljárásban megkívánt hozzájárulást. Ilyen hozzájárulás nélkül ugyanis a bérleti szerződés értelmetlen. A fellebbezésben a felperes arra is utalt, hogy utólagosan felmerült kívánalmak jelentős többletköltséget eredményeztek volna. Ennek teljesítésének költségei meghaladták volna a pályázathoz mellékelt költségvetésben írt összegeket.

A felperes álláspontja szerint a kemping az akkor hatályos TEÁOR '03 szabályai szerint nem vitathatóan szálláshelynek minősült. A felek szerződésében, vagy bármely iratában szálláshelyként megnevezett létesítmény alatt a kempinget is érteni kell.

A felperes a perben kirendelt szakértő véleményét is vitatta. Álláspontja szerint a szakértő rendkívül alacsony anyagárakkal számolt, a valóságos számlákat nem vette figyelembe. A saját munkában ráfordított időnek megfelelő teljesítmény

értékelése és a fuvar költségek értékelése is hiányzik. Álláspontja szerint a szakvélemény sokkal inkább alátámasztotta a követelése jogalapját, mint ahogy igazolta követelése összecszerűségét.

Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem megalapozott.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú eljárás adatai alapján a következőkkel egészíti ki:

A felperes 2003. január 21-én még a 12/2003.(I.28.) KT. számú testületi határozat meghozatala előtt pályázatot készített a d.- helyrajzi számú ingatlanok tartós bérletbe vételére, illetve hosszú távú hasznosítására. A pályázatban előadta, hogy 3 éve van jelen a D.-i Y. K. tárolt hajójával, illetve folyamatosan igénybe veszi a szomszédos kemping és fürdő szolgáltatásait. A tervezett tevékenysége között megemlítette a szállás és vendéglátási tevékenységet, a területfejlesztési javaslatok között pedig a jelenlegi rossz állapotú gazdasági épület teljes felújítását szállás és vendéglátási funkciókra, hatósági közegészségügyi előírások betartásával, és kiszolgáló létesítmények létrehozásával.

Az alperes pályázati felhívásában - többek között - szálláshelyek kialakítására, panzió vagy fizető vendéglátó szolgálat legális működtetésére kért ajánlatokat. 2003. szeptemberében készült el, és a pályázat benyújtása előtt a felperes rendelkezésére állt D. Város turizmusfejlesztési koncepciója. A koncepció II. (Előzmények című) fejezete tartalmazza, hogy elkészült a kemping felújítása, és az önkormányzat pályázatot írt ki a Y. K. hasznosítására is. A koncepció IV. fejezetében a 4.2.8. pont fejlesztési célként jelöli meg megfelelő vendéglátó szolgáltatás létrehozását a kikötőhöz kapcsolódóan. Ezen a helyen egy kisebb motel építése is megfontolandó (magánbefektetés keretében). A 4.2.15. pont szerint a kempinget megfelelő szervezéssel, reklámmal a főszezonban pezsgő hangulatú színpontként lehet üzemeltetni, kifejezetten a fiatal diák korosztályra koncentrálni.

A felperes 2003. október 10-én kelt pályázatában a szálláshelyekkel összefüggésben az épületekkel kapcsolatos elképzeléseit mutatta be. A pályázat 4. oldalán vállalta, hogy a kikötőbe érkező vendégek részére a meglévő épület felsőszintjét alkalmassá teszi szálláshely biztosítására, míg az alsószinten vendéglátó egységet helyez üzembe. A Y. K. szolgáltatásai között a pályázat 5. oldalán gyermek és ifjúsági táborok is szerepelnek. A feladatok között a meglévő csónaktároló épület teljes felújítása, vendégszobák kialakítása, a kiszolgáló technológia kiépítése, büfé, tárolók, öltözők, külső WC, zuhanyzó, kiszolgáló épület, garázs, fedett pihenőhelyek, úgynevezett esőbeálló szerepelnek. A meglévő épület felújításának költségeit is kimunkálta.

A bérleti szerződés 2. pontjában a felek a bérlet célját szálláshelyek kialakításában, panzió vagy fizetővendég-szolgálat legális működtetésében jelölték meg. A szerződés 10. pontjában a felperes a meglévő épület felújítását, zuhanyozók, vendégszobák kialakítását vállalta.

A felperes kemping, kerti főzőhely kialakításának és Yacht Klub átalakításának építési engedélyezési tervét készítette el. A műszaki leírás 1. pontjában a tervező rögzíti, hogy a felperes a bérelt ingatlanon kempinget, a területen lévő épület földszintjén pedig Y. K.-ot kíván működtetni. Az épület földszinti termének végében kialakított szociális blokk egyrészt a kempinget szolgálja ki, másrészt a Y. K.-ot. A kempinghez előre gyártott vasbeton térelemből kialakított főzőhely tartozik.

Az alperes az építési engedélyezési tervhez való hozzájárulását azért tagadta meg, mert az önkormányzat szándéka nem újabb kemping létesítése volt, hanem a kikötő és a panzió üzemeltetése, a felperes azonban ragaszkodott ahhoz, hogy a bérelt területen kempinget létesítsen.

Az így kiegészített, illetve pontosított tényállásból következően az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntést hozott. A másodfokú bíróság azonban nem ért egyet azzal az indokkal, hogy a bérleti szerződéstől függetlenül az alperest megillette a hozzájárulás megtagadásának joga jogszabály alapján.

A felek között bérleti szerződés jött létre. A felperes nem hivatkozhat Ptk. 6. §-ára, mert a Ptk. 6. §-a az úgynevezett „biztatási kár” (vagy utaló magatartásból származó kár) megtérítésére vonatkozó rendelkezést tartalmazza. Az „utaló magatartás” a szerződéshez, és a szerződésen kívüli károkozáshoz képest szubszidiárius tényállás. Ezért a 6. § alapján csak akkor kerülhet sor igény érvényesítésére, ha a felek között szerződés nem jött létre. (BH.1987.10., BH.1992.6.) A felperes kártérítési igényének megalapozottságát a szerződéses jogviszony keretében kell vizsgálni, és abban kellett állást foglalni, hogy a szerződést az alperes megszegte-e, így fennáll-e a Ptk. 318. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 339. § szerinti kártérítési felelőssége.

A felperes arra hivatkozott, hogy az alperes a szerződés teljesítéséhez szükséges tulajdonosi hozzájáruló nyilatkozat megtételét jogos indok nélkül tagadta meg. Erre tekintettel a Ptk. 313. § alapján fennálló választási lehetőségével élve a lehetetlenülés jogkövetkezményeit választva követelt kártérítést a Ptk. 312. § (2) bekezdése alapján. Azt, hogy a nyilatkozattétel megtagadása jogos indok nélkül történt-e, a bérleti szerződés tartalma alapján kell eldönteni. Azt kellett vizsgálni, hogy a felperes által tervezett és tulajdonosi hozzájáruláshoz kötött munkálatok a bérleti szerződés alapján, a bérlő által elvégzendő illetve elvégezhető munkák voltak-e. Helyesen vonta le az elsőfokú bíróság a bizonyítékok alapján azt a következtetést, hogy a felperes a bérleti szerződés alapján nem volt jogosult a bérbe vett területen kempinget kialakítani. A felperes a bérleti szerződésben vendégszobák kialakítását vállalta. A bérleti szerződésben a szálláshelyek kialakítása, mint cél a felperes „előpályázata”, a pályázati kiírás, a

turizmusfejlesztési koncepció és a felperes pályázata tartalmából következően a meglévő épület felújítására, vendégszobák kialakítására, vendéglátó egység létrehozására vonatkozott. A szerződés erre vonatkozó rendelkezése egyértelmű. Az alperes szerződési nyilatkozatát a felperes a Ptk. 207. § (1) bekezdése szerinti értelmezésével csak úgy érthette, hogy vendégszobák kialakítására jogosult és köteles, a pályázatában maga is ezt vállalta. Ha a szerződéskötéskor mégis úgy gondolta, hogy a vendégszobák kialakítását kemping létesítésével helyettesítheti, ez a Ptk. 207. § (4) bekezdésének a szerződés megkötésekor hatályban volt rendelkezése szerint olyan titkos fenntartás, vagy rejtett indok volt, amely a szerződés érvényessége szempontjából közömbös. Ez az alperes előtt ismeretlen rejtett szándék nem eredményezi azt, hogy a bérleti szerződés megkötésével az alperes a kemping létesítéséhez hozzájárult.

A fentiekből következően megállapítható, hogy a felperes a bérleti szerződésben vállalt felújítások illetve szálláshely kialakítására vonatkozó megállapodástól eltérő, más munkálatokhoz készítette el az építési engedélyezési tervet. Ez a terv nem tartalmazta az épületben lévő vendégszobák kialakítását, holott erre a felperes kötelezettséget vállalt. A terv nem volt alkalmas a szerződéskötéssel elérni kívánt cél megvalósítására. Ezért az alperes jogszerűen tagadta meg a hozzájáruló nyilatkozatot, az alperes a felperes módosított elképzelésének elfogadására nem volt köteles, a nyilatkozat megtagadásával a szerződést nem szegte meg, így kártérítési felelőssége sincs.

A bérleti szerződés a felperes felmondása és annak elfogadása folytán megszűnt. Ezzel szükségessé vált a Ptk. 319. § (2) bekezdése szerinti elszámolás. A szerződés megszűnése esetén a szerződés a jövőre nézve szűnik, a megszűnés előtt már nyújtott szolgáltatás szerződésszerű pénzbeli ellenértékét meg kell fizetni, amennyiben pedig a már teljesített pénzbeli szolgáltatásnak megfelelő ellenszolgáltatást a másik fél még nem teljesítette, a pénzbeli szolgáltatás visszajár.

Az elsőfokú bíróság a szerződés bérbeszámításra vonatkozó rendelkezését alkalmazva helyesen határozta meg a felperesnek ezen a címen járó összeget.

A fenti indokokra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, és az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a fellebbezési eljárásban felmerült költségek (32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja és (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíj, és a le nem rótt illeték megfizetésére.

P é c s, 2009. október 7.

Dr. Veszeley Józsefné s.k. a tanács elnöke, Dr. Zóka Ferenc s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Ildikó s.k. bíró